

**Tožba, vložena 4. junija 2007 – Comité de défense de la viticulture charentaise proti Komisiji**

(Zadeva T-192/07)

(2007/C 170/69)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

*Tožeča stranka:* Comité de défense de la viticulture charentaise (Sainte-Sévère, Francija) (zastopnik: C.-E. Guadin, odvetnik)

*Tožena stranka:* Komisija Evropskih skupnosti

**Predlogi tožeče stranke**

- Odločba Komisije št. SG-Greffe (2007) D/202076 z dne 3. aprila 2007, naslovljena na zastopnika tožeče stranke, naj se razglasi za nično in naj se torej razglasi ničnost akta, izpodbijanega s to tožbo;
- Celotna odločba Komisije s katero je zavrnila pritožbo tožeče stranke naj se razglasi za nično in neveljavno.

**Tožbeni razlogi in bistvene trditve**

Z odločbo z dne 3. aprila 2007 je Komisija odločila, da ne bo nadaljevala postopka v zvezi s pritožbo tožeče stranke o domnevni kršitvi člena 81 ES, ki naj bi jo v Franciji storil Institut National des Appellations d'Origine (INAO) in z domnevno kršitvijo členov 81 ES in 82 ES, ki naj bi jo storila velika združenja trgovcev s konjakom (zadeva COMP/38863/B2-MODEF). S to tožbo tožeča stranka zahteva razglasitev ničnosti navedene odločbe.

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja tri tožbene razloge.

Prvi tožbeni razlog je domnevna nesposobnost člana Komisije, ki je podpisal izpodbijano odločbo, ker jo je podpisal „za Komisijo“.

Drugič, tožeča stranka trdi, da naj odločba ne bi bila dovolj utemeljena, ker naj Komisija v pismu o zavrnitvi pritožbe ne bi odgovorila na vse navedbe tožeče stranke.

S tretjim pritožbenim razlogom tožeča stranka navaja, da naj Komisija ne bi dovolj resno obravnavala njegove pritožbe.

**Tožba, vložena 5. junija 2007 – Góraždze Cement proti Komisiji**

(Zadeva T-193/07)

(2007/C 170/70)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

*Tožeča stranka:* Góraždze Cement S.A. (Chorula, Poljska) (zastopnika: R. Forbes, Solicitor in P. Muñiz, odvetnik)

*Tožena stranka:* Komisija Evropskih skupnosti

**Predlogi tožeče stranke**

- izpodbijana odločba naj se razglasi za nično;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

**Tožbeni razlogi in bistvene trditve**

Tožeča stranka navaja pet tožbenih razlogov, na podlagi katerih naj bi se Odločba Komisije z dne 26. marca 2007 o zavrnitvi nacionalnega načrta o razdelitvi (v nadaljevanju: NNR) za dodelitev pravic do emisije toplogrednih plinov, ki ga je Poljska predložila v skladu z Direktivo 2003/87/ES (<sup>(1)</sup>) Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljevanju: direktiva), razglasila za nično.

- a) Tožeča stranka trdi, da izpodbijana odločba krši člen 9(3) direktive, saj naj bi bilo negativn odločitev mogoče sprejeti samo v roku treh mesecev po predložitvi NNR. Tožeča stranka trdi nadalje, da je imela legitimna pričakovanja, da bo morebitna negativna odločitev sprejeta v roku treh mesecev, in da bi se naj NNR po poteku tega roka štela za sprejeto.
- b) Tožeča stranka navaja, da je izpodbijana odločba v nasprotju s členoma 9(3) in 11(2) direktive, saj omejuje vrste sprememb, ki jih lahko predlaga zadevna država članica, in še posebej, ker domnevno preprečuje spremembe skupne količine pravic. Vendar tožeča stranka meni, da direktiva ne omejuje možnosti držav članic glede predlaganja sprememb.
- c) Tožeča stranka meni, da si izpodbijana odločba posega v pristojnost držav članic, saj dejansko vodi do tega, da Komisija enostransko odloča o končni vsebini NNR. To krši razdelitev pristojnosti v členih 9 in 11 ter člen 10 ES o načelu lojalnega sodelovanja.

- d) Poleg tega tožeča stranka trdi, da je izpodbijana odločba nepravilno uporabila merili 2 in 3 iz Priloge III k direktivi s tem, ker ni presojala na podlagi najbolj reprezentativnih emisijskih podatkov, kar je imelo za posledico zmotno ugotovitev dejanskega stanja.
- e) Končno, tožeča stranka trdi, da je izpodbijana odločba kršila člen 30(2)(i) in merilo 1 v Prilogi III k direktivi s tem, da ni upoštevala posebnega položaja Poljske kot nove države članice, in da je naložila stroške obveznosti, kot so tiste po Kjotskem protokolu.

(<sup>1</sup>) Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, str. 32).

## Tožba, vložena 5. junija 2007 – Lafarge Cement proti Komisiji

(Zadeva T-195/07)

(2007/C 170/71)

Jezik postopka: poljščina

## Stranke

Tožeča stranka: Lafarge Cement SA (zastopnika: P. K. Rosiak, pravni svetovalec, in F. Puel, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

## Predlogi tožeče stranke

- Odločba Komisije z dne 26. marca 2007 o nacionalnem načrtu razdelitve pravic do emisije toplogrednih plinov, o katerem je Poljska obvestila Komisijo skladno z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta, naj se razglasi za nično;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

## Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti Odločbe Komisije K(2007) 1295 konč. z dne 26. marca 2007 o nacionalnem načrtu razdelitve pravic do emisije toplogrednih plinov, o katerem je Poljska obvestila Komisijo skladno z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (<sup>1</sup>) in v kateri je Komisija odločila, da so nekateri vidiki poljskega načrta razdelitve pravic do emisij ogljikovega dioksida za obdobje 2008-2012, o katerem je bila obveščena 30. junija 2006, neskladni s členom 9(1) in (3), členom 10 in členom 13(2), ter merili iz Priloge III k Direktivi 2003/87. Izpodbijana odločba zgornjo mejo emisij ogljikovega dioksida za obdobje 2008-2012 v primerjavi z zgornjo mejo, ki jo je Poljska v posredovanem nacionalnem načrtu predlagala Komisiji, znižuje za 26,7 %.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja, da je bila izpodbijana odločba sprejeta po izteku tri mesečnega roka, določenega v členu 9(3) Direktive 2003/87/ES. Tožeča stranka zato meni, da Komisija 26. marca 2007 ni smela sprejeti izpodbijane odločbe oziroma je s tem storila vsaj eno bistveno kršitev postopka.

Drugič, tožeča stranka očita Komisiji, da je kršila prvo in drugo merilo Priloge III k Direktivi 2003/87/ES, s tem ko je brez razloga znižala dodelitev kvot za emisije, ki jih spušča Poljska, na bistveno nižjo raven od prvotno določene, ki je bila v skladu z obveznostmi, ki jih je Poljska sprejela na podlagi Kjotskega protokola.

Tožeča stranka tudi zatrjuje, da je Komisija s sprejetjem izpodbijane odločbe kršila določbe člena 9(3), skupaj s členom 11(2) Direktive 2003/87/ES ter načeli legitimnih pričakovanj in sodelovanja, kajti, namesto da bi izvajala omejene pristojnosti iz člena 9(3) Direktive 2003/87/ES je v svoji izpodbijani odločbi, ne da bi upoštevala metodologijo iz PNAQ II, uporabila svojo metodo za določitev najvišje povprečne letne kvote za emisije, dodeljene Poljski, in jo je slednji določila z neupravičeno prisvojitvijo pristojnosti, ki je z Direktivo dana državi članici. Komisija je po mnenju tožeče stranke kršila načelo sodelovanja med institucijami Skupnosti in organi držav članic, s tem ko ni pred sprejetjem izpodbijane odločbe obvestila Poljske o uporabi lastnega ekonomskega modela, kar je onemogočilo Poljski in zadevnim podjetjem, da oblikujejo svoja stališča glede njegove uporabnosti in da bi eventualno izpodbijali podatke in načela na podlagi odločb Komisije.

Četrtoč, tožeča stranka navaja, da je Komisija kršila tretje merilo iz Priloge III k Direktivi 2003/87/ES z uveljavljanjem zastarelih podatkov glede predvidenega povišanja PNB v izpodbijani odločbi, s sklicevanjem na preveč splošne podatke za izračun pokazateljev emisije CO<sub>2</sub> in z arbitrarnim znižanjem letne ravni emisije CO<sub>2</sub> za dodatna 2,5 %.